

ไข้อีตบ (Diphtheria)

ใน พ.ศ. 2534 กองระบาดวิทยาได้รับรายงานผู้ป่วยไข้อีตบทั่วประเทศ จำนวน 53 ราย จาก 32 จังหวัด คิดเป็นอัตราป่วย 0.09 ต่อประชากรแสนคน เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2533 พบว่า อัตราป่วยไม่ต่างกัน (0.10 ต่อประชากรแสนคน) มีผู้ป่วยเสียชีวิต 11 ราย คิดเป็นอัตรามต 0.11 ต่อประชากรแสนคน และอัตราป่วยมตร้อยละ 20.8 (11/53) ซึ่งนับเป็นอัตราป่วยมตที่สูงที่สุดในรอบ 10 ปี จากเดิมมีอัตราป่วยมตระหว่างร้อยละ 4.1 ถึง 15.0

เมื่อแยกตามกลุ่มอายุจะพบว่าอัตราป่วยสูงสุดในกลุ่มอายุ 5 – 9 ปี (0.45 ต่อประชากรแสนคน) อัตราป่วยในกลุ่มอายุต่าง ๆ มีแนวโน้มลดลง ยกเว้นกลุ่มอายุ 10 – 14 ปี มีอัตราป่วยเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และเป็นที่น่าสังเกตว่าในช่วง 2 ปีหลังนี้ (พ.ศ. 2533 – 2534) มีการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มอายุมากที่มีอัตราป่วยสูงสุดจากกลุ่มอายุต่ำกว่า 5 ปี เป็นกลุ่มอายุ 5 – 9 ปี อัตราส่วนผู้ป่วยเพศชายต่อเพศหญิงเท่ากับ 1.5 : 1 (32 : 21) แต่สำหรับผู้ป่วยมตพบว่ามีจำนวนผู้ป่วยชายมากกว่าหญิง 2 เท่า

รายงานจำนวนผู้ป่วยเมื่อแยกตามรายเดือนพบสูงสุด ในเดือนกรกฎาคมและเดือนสิงหาคม เช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา

การกระจายของผู้ป่วยตามรายภาคจะพบมีอัตราป่วยมากในภาคใต้ (0.22 ต่อประชากรแสนคน) รองลงมาคือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัดพบว่า จังหวัดตราด มีอัตราป่วยสูงสุด คือ 1.0 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือ สกลนคร สงขลา และอุบลราชธานี จังหวัดที่ไม่มีรายงานผู้ป่วย มี 41 จังหวัด

ในปี 2534 มีอัตราครอบคลุมของวัคซีนป้องกันไข้อีตบครบ 3 เข็ม ในเด็กต่ำกว่า 1 ปีทั่วประเทศเท่ากับ 86.15% และอัตราครอบคลุมของวัคซีนกระตุ้นในเด็กวัยเรียน 89.03%